

בכורות פרק א הלוקח עובר חמורו דף ב

חכמים מותר היות ולא מוציא מרשותו את הבהמה שהוולדות נולדים לרשות העכו"ם וייתכן שאפילו לשיטת ר"י אסור משום שהוולדות עתידים להיות שלמים ויש לגזור שמא ימכרו בהמות שלמות לעכו"ם.

ברייטא כתוב דעת ר' יהודה שהמקבל בהמה מעוברת מעכו"ם לטפל בה ויחלקו בשבח הבהמה ובוולדות אם ילדה בכור זכר אינו קדוש בקדושת הגוף למזבח משום שותפות עכו"ם אבל צריך לתת חצי משוויו לכהן שהוא חלק היהודי, הנותן לגוי בהמה מעוברת לטפל בה ויחלקו בשבח ובוולדות היות ועובר על איסור למסור בהמה גסה לעכו"ם קונסים אותו לפדות את הבהמה מהגוי אפילו כפול 10 משוויו וצריך לתת את כל שווי הבכור לכהן. אבל חכמים אומרים שכל שותפות של עכו"ם בבכור פטור.

חמורה שהולידה בכור זכר מצווה לפדותו בשה ולתת לכהן שכתוב **"ופטר חמור תפדה בשה"**, במשנה כתוב ה' אופנים של שותפות יהודי ועכו"ם שפטור מפטר חמור א. יהודי שקנה עובר בבטן חמורה של עכו"ם ב. יהודי שמכר עובר בבטן חמורה לעכו"ם ג. הקונה חמור בשותפות עם עכו"ם ונולד להם בכור ד. המקבל חמור מעכו"ם לגדלו בתמורה לשותפות בוולדות ה. יהודי שנתן חמור לעכו"ם לגדלו בתמורה לשותפות בוולדות.

הגמ' מסבירה שהמקרה הראשון יהודי קנה מעכו"ם, החידוש במקרה ב. שלמרות שיהודי שמכר לעכו"ם עבר על איסור מכירת בהמה גסה לעכו"ם שגורם לבהמה לעבוד בשבת בכל אופן לא גזרו עליו שחייב לפדות את העובר מהגוי, החידוש במקרה ג. ששותפות פוטרת ולא כדעת ר' יהודה שאם יהודי שותף עם עכו"ם גם באמא וגם בוולד חייב בפדיון פטר חמור, במקרה ד' אין חידוש שהרי האמא כולה של עכו"ם ויש שותפות רק בוולדות ונכתב אגב מקרה ה' שיש בו חידוש שלמרות שהאמא כולה של יהודי והשותפות רק בוולד פטור מפדיון.

אסור למכור בהמה גסה לגוי שמא יעשה בה מלאכה בשבת, ר' יהודה מתיר למכור בהמה שנשברו רגליה שלא עתידה להתרפא ושוחטים אותה מיד ולכן אין חשש שיבואו למכור גם בהמה רגילה וחכמים אוסרים שמא ימכור בהמה שלמה, ומודה ר' יהודה שאסור למכור עובר לגוי למרות שלא ראוי עכשיו לעבודה עתיד להתרפא ולגדול. הגמ' מסתפקת האם מותר למכור את הזכות לוולדות של בהמה קודם שהתעברה לעכו"ם שייתכן שאפילו לשיטת